

καταλήγω

καταλήγω, ρ. [<αρχ. καταλήγω], καταλήγω. **1.** φτάνω σε σημείο που δεν έπρεπε να φτάσω, καταντώ: «με τις παλιοπαρέες που έμπλεξε, κατάληξε στη φυλακή || δεν το περίμενα να καταλήξει μπεκρής». (Λαϊκό τραγούδι: και τ' αποτέλεσμα ήταν αυτό, να **καταλήξουμε** στο χωρισμό). **2.** πιο ήπιος τύπος του πεθαίνω: «μετά από πάλη ενός μηνός, ο ασθενής κατέληξε σήμερα το απόγευμα». **3.** φτάνω σε ένα συμπέρασμα, αποφασίζω: «θέλω να σκεφτείς καλά κι όταν καταλήξεις τι θέλεις να κάνεις, με φωνάζεις και το κουβεντιάζουμε». (Λαϊκό τραγούδι: τέτοια ζωή που άρχισες πρέπει να **καταλήξεις**, ρεζέρβα εγώ δε γίνομαι το δίπορτο ν' αφήσεις).

- καταλήξαμε στον ίδιο παρονομαστή, βλ. λ. [παρονομαστής](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας